

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm. a atrassats des 2.ª tom...	0'05	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADEXA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma, Dins Mallorca.	{ 3 mesos....	0'85
	{ 1 any.....	3'25
Dins España.	{ 3 mesos....	1'00
	{ 1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.	{ 3 mesos....	1'50
	{ 1 any.....	5'00

RONDAYA.

TRADUCCIÓ DES PROVENSAI.

Hey havia una vegada à una terra molt endins, una pòbre formigueta, un òu y una cigala qui s'en anavan pelegrinant à fé un viatge fins à Jerusalem.

S'havian promès que no s dexarian tant si feya es temps dolent com si l feya bò, y s'havian repartides ses feynes de lo més bé: s'òu havia de trià es camí més bò y havia de conduhí ets altres, sa formiga s'havia de cuydá de cercá recapte per la menjúa, y sa cigala havia de cantá.

Quant partiren es camí era plá, es sòl comensava à sortí, ses gotes de rohada brillavan demunt ses flòrs, y ses flòrs dexavan aná bones olòs. Era una diada del Bon-Jesús, qui donava gòtx y tot esclatava d'alegría.

S'òu digué:

—Tendrem bòn camí, podrem aná à pèu plá y daxo, daxo.

Sa cigala digué:

—Ferá caló, tendrem bòn soleyet

Sa formigueta digué:

—Ferá bòn tèmps; tendrem que menjá.

Un grí desde sa sòca d'una auzina y una titina desde ses branques d'un desmay se volian riure d'ells y des séu pelegrinatge, y cantavan, canta qui cantá:

Qui no deixa sa caseta

Per aná en llòch,

Si no guaña qualque còsa,

No pèrt tampòch.

Però per axò no deixaven de fé vía sa formigueta, s'òu y sa cigala.

Quant travessavan el serral perderen s'alegría.

A sa capamunta s'òu se rompé.

A sa capavalla un nigúl tapá es sòl, y sa cigala no volgué passá envant per pò de tení fret.

Axí va essè que la pòbre formigueta se trobá tota soleta per acabá es séu viatge cap à Jerusalem.

A s'hora-baixa arribá à sa vorera

d'un riu; s'aygo era gelada, y aquell pòbre animalèt volguent passá se rompé una cama.

Llavò mitx esmortida se posá à plorá, y digué:

—¡Ay, gèl, gèl! ¡y qu'ets de fòrt per trencá sa cameta à la pòbre formigueta, qui s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem!

Es gèl respongué:

—¡Es soleyet qui me fon es molt més fòrt que jò!

Sa formiga reprengué son plant:

—¡Ay, soleyet, soleyet! ¡y qu'ets de fòrt per fondre es gèl; es gèl qu'ha trencat sa cameta à la pòbre formigueta, qui s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem!

Des fret sa tèrra s'era cruyada, y venia de sa muntaña un salistre que congelava sa sanch.

Es sòl respongué:

—Es nigúl que m'tapa es molt més fòrt que jò.

Sa formiga reprengué son plant:

—¡Ay, nigúl, nigúl! ¡y qu'ets de fòrt per tapá es sòl, es sòl que fon es gèl, es gèl que trencá sa cameta à la pòbre formigueta que s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem!

Es nigúl respongué:

—Es vent qui m'en dú es molt més fòrt que jò.

Sa formiga reprengué son plant:

—¡Ay, vent, vent! ¡y qu'ets de fòrt per fé fugí es nigúl, es nigúl que tapa es sòl, es sòl que fon es gèl, es gèl que trencá sa cameta à sa pòbre formigueta que s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem.

El vent respongué:

—Sa paret que m'atura es molt més fòrt.

Sa formiga reprengué son plant:

—¡Ay, paret, paret! ¡qu'ets de fòrt per aturá es vent, es vent que fa fogí es nigúl, es nigúl que tapa es sòl, es sòl que fon es gèl, es gèl que trencá sa cameta à la pòbre formigueta que s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem!

Sa paret respongué:

—¡Sa tèrra que m'aguanta es molt més fòrt que jò!

Sa formiga reprengué son plant:

—¡Ay, tèrra, tèrra! ¡qu'ets de fòrt per agontá sa paret, sa paret qu'atura es vent, es vent qu'encalsa es nigúl, es nigúl que tapa es sòl, es sòl que fon es gèl, es gèl que trencá sa cameta à la pòbre formigueta que s'en anava à fé son viatge cap à Jerusalem.

La tèrra respongué:

—¡Lo bòn Deu es molt més fòrt que jò, ell que m'ha fetá!

Sa formigueta mitx mòrta reprengué son plant:

—¡Oh, Deu, Deu! ¡y que sou de fòrt, vos qu'heu fet la tèrra qu'aguanta sa paret, sa paret ha aturat es vent, es vent no ha fet fogí es nigúl, es nigúl tapa es sòl, es sòl no fon es gèl, es gèl ha trencat sa cameta à la pòbre formigueta qu'anava tota soleta à fé son viatge cap à Jerusalem!

Llavò Deu tengué pietat d'aquell pòbre animalèt y digué:

—¡Que tremol la tèrra!

La tèrra tremolá. D'un còp caygué sa paret, es vent passá, s'escampá es nigúl, torná à apareixe es sòl, es gèl sa fongué, y sa pòbre formigueta pogué trèure sa cameta, coixetjant tota soleta, à poch, poch, à acabá son viatge fins à Jerusalem.

SA MISSIÓ.

Molts de pagesos mos creym que Ciutat es sa perdició des joves. ¡Ja hey anam errats. Avuy en dia sa pèste des mal s'estèsa per tot, y tant es à Ciutat com à ses viles y llogarets per petiits que sian. Sa perdició de sa jovintud no son ses capitals, sinó sa malfenería y ets amichs dolents.

Moltes mares de la part forana no gòsan enviá ses fiyes à Palma com à criades, perque no les mal encaminen; y les deixan aná totes sòles à fé feyna y à romandre fòra vila, y à riure y folgá en gent que no té educació; y quant sa

mare es pensa tenirlè segura perque no ha anada à servi à Ciutat, ella ha feta més via que sa qu' es creya p' es camí des mal. ¡Qui sab si à Ciutat s' haguera mantenguda sencera!

Es cert que dins ses capitals, còm à més poblades hey ha més gent dolenta, però també n' hi ha molla més de bona. Es segú qu' hey trobareu qualque dolent més dolent qu' ets altres, però també heu és qu' hey veureu qualcú molt més hò y molt més sant y molt més sabi per donarvós bons conseys.

Antigament la pagesia de Mallorca era un modèlo de bondat y sensillès. No duya gens de malicia. Encara en contan cuentos. Però en el dia, ja li donaren es dit per veure si mossoga. En matèria d' essè malpensats y de males intencions ó de coneixe sa gramátiga *parada*, en pòden donà amb una cuyereta à tots es ciutadans.

Ara, à Ciutat hey ha hagut una Missió ahont s' han fets bons sermons y solemnes funcions d' Iglesia, y processons, y pregunt jò: ¿Hey ha hagut cap pagès que corregués à Palma per teni es gust de senti sa paraula de Deu y veure tan lluhidíssims actes? Ningú s' en ha temut. Si hey hagués hagut una funció de *toros* ahont matan cavalls y flastoman y cridan..... haurían anat à Ciutat à milenars per veurerlè, y no hagueren bastat *trens* ni *carrils*, còm s' es vist sempre. Y no es que no heu pagás es corre, perque sa processó de Diuenge passat era molt milló, molt més concorreguda que ses des *Dijòus sant* y es dia del *Còrpus* que son ses que més pagesia cridan.

Palma aquests dies ha donat pròves de teni rèls fondes y de bona sava en quant à religió. Ses manifestacions públiques des séus habitants, qu' han tengut lloch derrerament, son estades espontàneas y fruyt natural des catolicisme que deixaren sembrat dins es séu còr sos pares y sos ávis. Sa població ha acodit en massa, en bloch còm diría un forasté, à escoltà sa paraula de Deu, y s' eco des palmessans ha contestat tan pronte y tan hé en aquesta paraula, qu' es estat s' admiració. Sa des dolents, que s' han trobatés essè més pochés que no 's creyan; y sa des bons, que s' han vists plegats, coneguts y confortats uns amb sos altres.

À qualsevòl de nòltros, pagesos, mos pareix que ses Missions còm que no sia còsa de ciutats sinó de llogarets curts; y que per veure fé hòn fruyt à una Missió ha d' essè dins una vila, ahont es Rectó pòt prepararla hé quinze dies abans. Mos equivocám de mitx à mitx. Sa Missió fa fruyt ahontsevuya, y axí s' ha vist ara dins Ciutat, perque sense prepararla, sense predicarla abans, un sòl anunci ha bastat perque tothom, tothom, corregués à donà pròves d' essè catolichs de bona lley, d' aquells que perdonan es séus inimichs y no tenen empaix en confessá públicament ses

séus flaqueses ni de fé veure que son humills y están prontes à doblegá es cap devant la Llum y Veritat etèrnes, y à demostrá públicament es respècte que li mereix una imatge de Jesucrist es fundadó divino de sa nòstra religió.

Mes de trenta mil comunions solemnes dins una ciutat de pròp de xexanta mil, son bona pròva de sa séua homogeneydat de pensaments, si tenim en conta lo que pujan es nins petits, malalts, véys, ausents, ocupats y es molts de pòbres y menestrals que per enpegahits ó per no teni robeta decent no pogueren assistí d' una manera oficial, diguemhó axí, à fé massa comuna amb sos altres més richs qu' ells. Però s' acte més imponent de tots va essè segurament es de diuenge passat. Sa tenia que dú sa figura de La Sanch à l' Hospital provincial ahont té sa séua capella, y va essè tal sa concurrència de sa processó y des carrés des séu curs, qu' era una còsa may vista. De cap manera se podía coneixe més, que trescant p' el restants carrés de la vila d' amunt, qu' estavan tots deserts còm en temps d' es *cólera*.

Desde La Sèu à La Sanch, anantli p' es carrés de Palacio y Costa de Sant Domingo, Born, Mercat y Rambla, hey ha segurament uns dos kilòmetros de carré es més ampla y espayós. Heu de sèbre, ydò, que tot aquest lloch va quedá plè, pe sa processó qu' arribava d' un cap à s' altre y pe sa concurrència que la mirava qu' era tanta que no hey podían aficá una guya.

Es ciutadants han demostrat aquesta vegada que son més bons que no creu la pagesia, y es testimoni qu' acaban de doná de sa séua religiosidat será d' avuy en vant un politxó p' es dolents y una fortaleza p' es bons.

Donem gracias à eu el Señor de qu' encara sia tan abundant sa bona llevó dins es nostros sementés.

PEP D' AUBEÑA.

GOIGS

À LA VERGE DE LA GRADA

que se venera en la Santa Iglesia Catedral de Mallorca.

I.

Vòltros, que 'l Vall d' amargura
Transitau, cercant la via
De la més vera alegria.
Per alcansar la Ventura:
Veniu à mí, que la meua
De la Ditxa jò la sé.

N' es la Vèrge anomenada
Mare de Deu de la Grada,
Qu' hermosa capella té
Dins La Sèu edificada,
Amb rich altar y dossé.

II.

Vèrge Santa; Espòsa humill
Del Esperit Sant; del Pare
Predilecta Filla; y Mare
Amantíssima del Fill.
Vos, que formau les delicies
De Deu Trino y Sumo Bé,
Santa Vèrge de la Grada,
Siau en tot ma advocada
El temps que 'n lo Mon viuré.
Mare de Deu alegrada,
Alegraume à mí també.

III.

Dins l'eyma preconcebuda
Del Pare Ètern, quant pecaren
Nòstros Pares, y oblidaren
Una lley de Deu rebuda.
A Vos que totduna foreu.
Esperansa d' un hòn Bé;
Vèrge Santa de la Grada,
Cent vòltes vos he cridada,
Altres cent vos cridaré.
Mare de Deu alegrada
Alegraume, si convé.

IV.

Recullida dins lo Temple;
Quant la caña hagué florida
De Sant Jusèp, escullida
Foreu per doná exemple
A la doncella que l' homo
En matrimoni prengué.
Vèrge Santa de la Grada
Cent vòltes eus he invocada
Cent mil vos invocaré.
Mare de Deu alegrada,
Alegraume à mí també.

V.

Gabriel embaixada eus porta
D' amor, de glòria y de ditxa
P' el mon; vòstro 'n pèu trapitja
De la Serp la testa fòrta,
Que per vos fonch esclafada
Deixant ventsut Llocifé.
Vèrge Santa de la Grada
Per lograr la ditxa ansiada;
Sempre, sempre eus clamaré;
Mare de Deu alegrada
Vòstra alegria he mesté.

VI.

Una nit dins pòbre còva
Del Fill de Deu foreu mare;
Fosca nit que torná clara
Quant així aquella llum nòva
Que del passat la tenebra
Còm una hòyra desfé.
Vèrge Santa de la Grada
Cent vòltes vos he cridada,
Mil vòltes vos cridaré.
Mare de Deu alegrada,
Alegraume à mí també.

VII.

Estel de pau descubriren
Tres reys, y en camí 's-posaren,
Y vòstro 'n fill adoraren,
Y grans presents li oferiren.
Or y mirra li dugueren
Y encens dins rich encensé.

Vèrge Santa de la Grada,
Cent vòltes vos he cridada
Altres cent vos cridaré.
Mare de Deu alegrada
Alegraume, si convé.

VIII.

A Jesus havent perdut
El vercu el tercer dia
Disputant amb alegria
Entre els Doctors assegut;
Y à tota la Sinagoga.
Amb ses rahons confongué.
Vèrge Santa de la Grada
Mil vòltes vos he cridada
Altres mil vos cridaré.
Mare de Deu alegrada
Alegraume à mí també.

IX.

Dins les nèces de Caná
Jesus per donarvos pler,
Amb son infinit poder
En ví l'aygua transformá;
Y aquest de cent mil miracles
Que va fer, fonch el primé.
Vèrge Santa de la Grada
Mil vòltes eus he invocada
Cent mil eus invocaré.
Mare de Deu alegrada
Sòls alegria he mesté.

X.

La vòstra mòrt fonch dolcíssima.
Fonch un trànsit fonch entrada
Dins la glòria, hont coronada
Per la Trinitat Beatíssima
Còm Reyna de Cèl y Tèrra
Tota la Cort vos rebé.
Vèrge Santa de la Grada,
Mare de Deu alegrada
Donau-me el pler verdadé.
Donau-me en la glòria entrada
El dia que 'm moriré.

M. N.

HEU FARÁN... NO' U FARÁN.

—¡Però, homo! Si fessen axò, et dich qu' heu veuria y no' u creuria.

—*Hombre*; y tú que no tens confiança amb aquests señós? ¿Que no tròbes son de lo milloret qu' es puga desitjá?

—A mí ja m'agradan; à tots los tench per homos bastant honrats; pero apesá d'aquesta honradés, et dich que no' u farán.

—Pues jo esper, y tench per segú qu' heu farán.

—Pues jo 't jararía que no' u farán.

—Mira, jo sé cert que tots ells están animats de sa més bona fè, y per lo mateix, n' estich més que segú qu' heu farán.

—No pòs en dupla sa séua bona fè; però m' inclin à creure qu' amb axò sòls no hey pensarán; y *cuydado* que no los estaria lleix el qu' heu fessin, encara

que no fòs sinó una vegada cada mes; y n' estich ben persuadit, de qu' es pòble n' estaria ben content, però molt.

—Ydò, per lo mateix jo esper qu' heu farán; ja heu veurás.

—Tú si que veurás, però serà es desengañ; perque 't repetesch que no' u farán.

—¡Però, homo!... Si jo els he sentit à dí moltes de vegades que no tenen altre interés sinó es de que s'administració vaja del milló mòdo possible, (còm si diguessem *al pelo*), y per axò jo estich en sa majó confiança qu' heu farán.

—Ydò; vataquí es téu error: tú contes en sa bona administració; y tú no tens present de que 'l servici de que tractam, ja may es estat consignat en s'administració municipal (em refereisch en aquest pòble); y vataquí el perquè jo crech que no' u farán.

—Pues mira, jo, vamos; confés que tench una verdadera confiança en tots ells; y per lo mateix, crech que si qualcú los indica aquest servici heu farán y prest. ¿Perque no los ho dius tú qu' ets estat per fóra Mallorca; y per ventura has vist còm heu feyan à qualque lloch?

—¡Homo!... Jo no me consider amb bastant de valiment per indicarlós tal còsa, perque en bons mòdos em podrian deixá abotxornat, dientme que ses mèues observacions no els feyan ninguna falta; y qu' ells no ignoran quin es el séu devè. Però aximateix et diré: que si jo em trobás tan arimat à ells com tú, los diria qu' he vist més d' una vegada, per fóra Mallorca, com el señó Batle ha cridat s' Ajuntament à Junta general, sense dirlos es perque fins que los ha tenguts à tots presents, y à les hores los ha dit: «*Señores*: es necessari que 'l pòble veji, que noltros no descuydám cap servici que redundi en favó de tots, tant des pobres com des richs, tant en favó de aquells que mos donaren es vòt, com d' aquells que votaren en contra de noltros. Sí, *Señores*: que vejín tots que noltros no hem vengut à la *Sala* sense altre objècte qu' ocupa *ses poltronas donant-mòs un tò mal entés*. No, *Señores*: es necessari que tots en general digan: «*Tenim un Ajuntament digne de los majós elogis*.» Y per logrà aquest bon nòm, impòrta que tots noltros contribuhiguem amb totes ses nostres fòrses à serví bé en es públich, y com jo tench sa més completa confiança en tots vostès, els he convocat, perqu' ara mateix, ara sens falta, surtiguém tots per la vila, formant comissions de dos en dos, acompanyats d' els empleats del Municipi, y amb una mateixa hora mos presentém per totes ses tendes de comestibles, carniceria y pescateria, comprovant balanses, pèsos y mesures, y enterarmós bé si en alguns de aquests establiments que ven guin farina, si tractan per arròves y pesau en kilos, resultant amb axò perjudicial es compradó. Y si es trobás algun venedó de mala fè, se l' ha de castigá

amb tot es rigor de sa lley, y qu' es séu nòm se publich à sò de trompeta; y si mos cabía sa satisfacció de podè dí que tots els venedós son honrats à carta cabal, qu' es fassi públich també, hasta posarhó en es periodichs de la provincia perqu' arrib à noticia de tothom, que sàpiguen qu' à n' aquesta vila no hey tenim cap venedó que vulga lo que no' s' séu, y qu' à qualsevol infant s' el pòt enviá à comprá sense pò de que li falt rès de lo que 'li perteneix, ni de que se li don *gat per llebra*.»

Sí; axò faria jo present en el señó Batle, si em trobás com tú, que tens bastante de confiança amb ell y en tot s' Ajuntament. Y més li diria: que tròp qu' está molt bé, pero molt, el qu' es tenga sa majó vigilancia per fóra vila, qu' axí mateix pòt essé molt bé que per dins vila n' hi hagués qualcuna de ben grassa (de butxaca), per causa de que 'ls moixos dòrmen, y per lo mateix tròb que convendria badá bé el *ojo*, tant de nit com de dia. Sí; tot axo li diria jo també en el señó Batle, si hey tengué sa confiança que tú hey tens.

—Mira, es primé dia que caygui bé en tench de parlá amb so señó Batle, y veurás com heu fará.

—Ydò, si tú lograves qu' axo es fés, faries un gròs favó en es pòble, perque si tenim sa desgracia de qu' aquí hey hagués algun venedó de mala fè, sabriam qui es, y li podriam dí *per quin si va creó Deu al homo*, y si es tocas amb sos dits que tots els venedós son honrats à carta cabal, seria una gran satisfacció per tots noltros; y més si sabíam que no s' hi fa cap *rata* d' aquelles qu' engreixen quant es moixos dòrmen. Y encara més li diria també: qu' essent axò qu' aquesta vila la forma gent tota de trabay, seria molt convenient, que quant deixin sa feyna à sa pòsta des sòl; després d' havè sopat y arreglades ses séues còses, poguessin descansá, per recuperá ses fòrses qu' han gastades durant tot el dia; y perqu' axò es pognés fé seria necessari que no es permetés que després de les onze en s' estiu, y de les deu en s' hivèrn, anás ningú per vila sonant guitèrres, cantant y moguent rendó, y d' aquest mòdo tothom descansaria, y al dia siguent, tots, véys y joves es trobarían amb fòrses suficientes per torná à sa feyna, y tots podrian cumplí amb sa séua obligació, tant els que fan feyna per ells, còm els que van à jornal. Y *otro sí*; que si es fés axò els pares y mares que quant s' en van à jaure han de dexá sa clau à devall sa pòrta, perque tenen es *bergant* per vila, y que no pòden dormirsé fins que 'l senten qu' òbri sa pòrta y s' en va à jaure; aquests pares dormissen à plè per sa satisfacció que tendrian al tení al séu fiyet à dins casa. Sí; tot axí li diria en el señó Batle, jo fòs tan amich d' ell com tú.

—Vamos, jo t' assegure que tant prest en parli amb so señó Batle, heu farán.

Axí siga; pero sent molt el repetirte, que pens que no heu *farán*. Voldria equivocarmé.

UN RONDAYÉ.

XEREMIADES.

Dins es ferro-carril de Mallorca s'en senten de bones. S'altre dia contava un felanitxé qu' a Porto-colom hey havia prop de trenta barcos que carregavan ví, y qu' es moll d'aquest port era una confusió p' es molt de botam qu' hey havia, buyd y plé. Deya també qu' havian comprat un vapor de xexanta mil duros per fé viatges de ví a France cada deu dies, y un Binisalemé li contestá que trobava qu' axò no los aniria bé, perque posavan s' arada devant es bou. Que perqu' aquest vapor pogués marxá bé eran necessaris moltes còses: primera un bon capitá; segona tení ses fustes tripliques perqu' es temps qu' aniria y vendria poguessen buydá ses de France y omplí ses de Felanitx; y tercera, trasports ó carros suficients perque en essé en es port no hagués d'esperá que ley duguessen, sinó qu' allá estigués ja enmagasemat y a punt de carregá. Deya encara més que trobava qu' es vapor havia d' essé després des carril que tenian projectat posá, y fenthó axí los aniria en popa.

Es felanitxé li donava rahó, y com en tota música darrera s' *andante* sol vení s' *alegro*, sa convèrsa prengué un altre giro, perqu' es Binisalemé contá que tot axò era demés, suposat que s' havia inventat un sistema nou per du es ví a France sense necessitat de barques y que s' estava formant una societat per dú aquell pensament envant.

Digué que s' havia de posá un cable desde Formentó a Cete y qu' axí com es telegráfichs tenen s' ànima de còure aquest la tendria de canó de goma amb un embut a Formentó y un grifó a France y que tirarian es ví dins s' embut a Mallorca y sortiria a Cete p' es grifó, en virtut de que Formentó es molt més alt, y que si axò no bastava hey posarian una bomba de trasvalsá.

També digué que passarian una corrent eléctrica per dins es canó plé de ví, y axí lograrian comunicá ses paraules al mateix temps qu' es ví passaria, per sèbre quin ví era d' un y quin de s' altre; y heu deya tot amb tanta seriedat que els qui l' escoltavan l' arribaren a creure, y prometeren prendre unes quantes accions.

Ara nòltros com a bons ignorants heu feym públich per veure de lográ que se fassa aquest miracle.

S'altre dia hey va havé un inglés qu' amb so rellotge en sè má procurava

no fé tart per anarsén a embarcá a n' es carril de Mallorca.

Quant va sentí tocá es primé toch sortí de la fonda d' una vila y amb tota calxassa s' en aná a s' estació diguent:

—*Me restan diez minutos.*

Es temps que prenía es billet tocaren es segon toch, y l' homo ben descansat s' assegué dins es salon.

Un jovenet l' avisá que ja se podia embarcá, y contestá:

—*Aun no tocar el tercero.*

Quant tocaren ses tres campanades s' axecá, s' en aná a posá dins un cotxo, però es carril ja era partit y no volgué arriscarsé a pujá.

—*Mal hecho, (deya.) El conductor non saber su obligacion. La campana ser del viajero y el pito del conductor. ¿Cuando salir otra expedicion?*

—A les tres y tres quarts de demá dematí, (li contestaren.)

—*¡Mala noche! ¿Porqué no marchar a las ocho y todo el mundo dormiría bien?*

Se coneix qu' aquest inglés heu entenia.

Hem rebut un exemplá d' es Bando que se publicá dimecres passat, y agra-him s' atenció qu' ha tengut amb nòltros s' Alcalde enviantloms.

S'altre dia horabaixa que va ploure era un gust passá per qualque carré de Ciutat; per Cort hey havia qualque basiót que s' hi podian negá, y per sa costa d' en Brossa amb una llenegada perillava rompresé una cama ó un bras.

¡Quin dia será aquell qu' ets empedregats estarán tots axí com deurian.

COVERBOS.

—Tomeu, (deya un señó a n' es séu criat,) ¡ahont es es méu rellòtje?

—¡Ahont? Quant vosté me digué que li das còrda y el posás amb *En Figuera*, li vaitx doná còrda y el vaitx posá a devòra *En Figuera* demunt una finestra.

—¡Aquesta es blava! veslhó a cerca totduna..... però, ¡cá! ell are ja haurá fuyt.

—¿Fuyt, señó? ¿y com havia de fogí si no té cames?

Un señó qu' estava distrèt va sentí pauparsé, va acalá es cap y va veure un lladre que li tenia sa má dins sa butxaca des rellòtje.

—¡A, pòlissa! (li digué,) ¿y que feyes?

—Dispens, (contestá,) desitjava sèbre quinà hora era y no volia que vosté se molestás per dirmló.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Entre amichs y parents hey ha poch compliments.*
 QUADRAT.....—*Sants-Alaró-Nadal-Traje-Sóter.*
 XARADA.....—*Ca-si-no.*
 PREGUNTA.....—*San Petersburg.*
 CAVILACIÓ.....—*Palma.*
 FUGA.....—*A Palma hasta sa sal fan aná cara.*
 ENDEVINAYA.....—*Una creu.*

GEROGLIFICH.

 D 7 Nat 7 Dimars
 Dissapte
 UN BUÑOL FRANCÉS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla una randa a un plomí?
2. ¿Y una llimona a un taverné?
3. ¿Y s' Institut a una orquesta?
4. ¿Y sa Doctrina Cristiana a un hort?

BIEL.

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . .

Ompli aquestes pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un nòm de dona; sa 2.ª, un nòm d' homo; sa 3.ª, lo qu' es es méu llit; sa 4.ª, dues consonants; y sa 5.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

XARADA.

Ma primera es membre humá
 Estimát y preciós;
 Dos y un, verb horrorós
 Es més vil de quants n' hi ha;
 Y tercera art de cassá
 Molt usat p' es cassadós;
 Es tot mòble preciós
 Molt útil per descansá.

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

A UN NAS DRET

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge mallorquí.

EN PEPET.

FUGA DE CONSONANTS.

¡... . ¡... . ¡.l.l... .

UN BUÑOL FRANCÉS.

ENDEVINAYA.

Meém si saps axò qu' es:
 Un animal amb freixura
 Sempre 'l venen a mesura
 Y, may el venen a pés.

MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)